

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Július' 27-dikén 1821.

Portugallia.

Párisba megérkeztek yala Lisboánából az arról való tudósítások, hogy azon hajók, melyek a Királyt és kíséreit Rio-de-Janeiróból Európába hozták, Július' 3-dikán jó reggel a Tágus' torkába megérkeztek, és oda kikötvén, Király és Felsége a szárazra még azon napon délután kiszállott, s egyenesen a Püspöki fő templomba ment, a hol Te Deum laudamust éneklettek. — A' templomból pedig familiájával együtt a Cortesek' gyűlése' szalájába ment ő Felsége, s ott azon Constitúcióra, melynek sarkalatos pontjai a' múlt Május' 9-dik napján ezen gyűlés által meghatározottak vala, megesküdött.

A' Király Aprilis' 26-dikán, a' Joao (János) nevű lineahajón érkezett-meg Portugalliába, melyet két fregátok és számos szállító s egyéb hajók követtek. Azon emberek' száma, kik a' Királlyal Brasiliából Portugalliába jöttek, 900 familiákra, mindegygyütt 4000 emberekre tétetik. — A' Brasiliában való Országglás Don Pedróra a' Koronaörökösre, s első Miniser Grófdos-Areosra bízattatott.

Azt mondják, hogy a' Királynak Rio-de-Janeiróból lett elindulását, lármás és véres történetek előzték volna meg, de a' melyekről még semmi környülállásos tudósítások nem jöttek közre.

Spanyol Ország.

A' közlebbi Ujságlevelekben említ-

tett Rota de nevű Obersterről illy újabb tudósítást közlenek a' Párisi Ujságok Madridból Julius' 3-dik napjáról: — „Gaceta de Gobierno (a' Kormányozószerék Ujsága) kiadá az Oberster Rotaldét illető tiszti tudósításokat. Ezen Oberster mint már említettett vala a' Fontana-d'Oro klubjában azt a' jelentést tette vala, hogy valamelly Egygyesület, mely a' Szabad Kömivesek' módja szerént van öszszezerkeztetve, azon dolgozik, hogy a' régi Országglás helyre állitassék, s a' Cortesek eltöröltessenek. Az ötöt tárgyzó Akták, a' Belső Ministernek s a' Madridi Polgári Kormányozónak aláírásaikkal vagy kiadattatva, s a' terjeztetik általok a' közönség' elejébe a' titt ~~de~~ hasonlóképpen megírtam vala, hogy ezen Oberster az Országglószerék által szoros kérdésre vonatattott, hogy mondaná-meg, miben álljon ez az általa bejelentetett új öszzeesküvésü egygyesület, de ő semmi bizonyos felfedezést nem tett, hanem csak holmi ide-s-tova való hatolásokkal s mendemondalával állott elé. A' dologban mindazáltal az a' megjegyzésre méltó, vagy szemebetünő környülállás fordúl elé, hogy ezen Oberster Madridban ma is szabadon jár le s fel, s az Országglószeréket naponként újabb-meg-újabb lázszasztó irásocskálnak kiadásával boszszantja. — „Azt is kétségkívül olvasták eddig Uraságtok az Ujságlevelekből: hogy a' Király a' Cortesek' gyűlésének ülését maga személylyesen rekesztette-be: de azt nem olvasták Uraságtok ezen Ujságlevelekből, mert e-

zek erről semmit sem irtak, hogy a nép, midőn a Király a maga palotájából a gyűlésbe kiindult, melly nagy örömet mutatott. Ezen alkalmatossággal esmerhette ám jól meg az ember a Madridi nép karakterét. A kézmivesek 's egyéb parasztság elragadtatással kiáltoztak, hogy: Éljen a Király! midőn azonközben a Cortesek palotája bemenetelénél egy kisdéd, polgári öltözetű sereg, a bérekeedésig mind így kiáltozott: Éljen a nemzet! Éljen a nemzeti Fejedelemség! Éppen ezen csoport cselekvé ezen alkalmatossággal azt is, hogy a Francia és Austriai Nagy Követeket, midőn a külső Követségek számára rendeltetve lévő helyről a szalából kijöttek, macskoló-dásokkal illette.

Nagy Britannia.

A Királynénak a Királyhoz írott levele, melyben a Királlyal együtt való megkoronáztatását kívánta, e volt: —

A Kir. nagy Felséghez az ö szsze-gyülekezett Tanácsban: —

„Ambár a Királyi Felség a maga Junius 9. dikén Carltonhouseben kiadott Proklamációjában azon Királyi akaratját közönségessé tette, hogy a maga megkoronáztatásának cerimóniáját a Wesminsteri Királyi palotában végre akarja hajtani — azonban arról, hogy a Királyné is megkoronázttassék, semmi parancsolat nem adattatott és semmi afféle készületek nem tétettettek, mint illy alkalmatossággal eleitől fogva tétettetni szoktak volt, — és minthogy ő Felségének sok alattvalói ezen Országoknak régi szokásaik szerint, valamint szintén a magok törvényes jussikkal megegyezőleg, melly jusok az ő

jóságaikhoz, 's birtokaikhoz vagynak kapcsolódva, megkívánhatják, hogy a Királynénak koronáztatási cerimóniatartásokban bizonyos szolgálatokat tehessenek, sőt tartoznak is ezen szolgálat-tételekkel, mint mind ezeket az ő elejék a régibb időkben tették — 's minthogy ezen tekintetben Királyné ő Felsége nem csak magára nézve tarthat just a megkoronáztatáshoz, hanem azért is, hogy ez által az említett alattvalóknak jusaik és örökségi birtokaik is védelmeztesse 's fenntartassanak —

Mind ezekre nézve alázatosan kéri a Királyné a Királyi Felséget, hogy méltóztassék haladék nélkül egy Proklamációt kiadni, 's ez által a közelébb következő Julius 19. dikét, mint azon napot meghatározni, arra nézve, hogy a Király Felsége megkoronázttassék, 's méltóztassék továbbá azt is megparancsolni ő Királyi Felsége, hogy a mondott napra 's a Koronázási cerimóniára mind azok szolgálati kötelességek szerint jelennyenek-meg, még pedig olly készülettel 's öltö-zettel, mint azt ezen nagy cerimónia megkívánnya, 's a mint kiki közölök ezen cerimónia szolgálatjával megegyező módon felöltözködni tartozik. Végezetre azt is méltóztassék megparancsolni Király ő Felsége, hogy a Birodalom nagy pecsétjével egy Biztosság neveztesse ki, a melly minden ezen tekintetre nézve bejöheto kérelmeket és kívánságokat vizsgáljon-meg, halgasson-meg, 's ítéljen-meg.

„A Királyné, mint kötelessége magával hozza, soha meg nem fog szünni, a Királyi Felség boldogságaért imádkozni.“

A Titkos Tanács, minekutánna a Királyné kívánságát meghalgatta, 's a Királyné Prokurátorai beszédjeik meghal-gatásával néhány ülésben foglalatosko-

dott volna, végezetre' olly határozást mondott ki Julius' 10-dik napján: — „Hogy a' Királyi Feleségeknek soha nem volt jussok a' megkoronáztatásra, hogy az ő megkoronáztatásban való részesülések, eleitől fogva és mindenkor csak mint kedvezés és kegyelem, úgy tartatott; melyre nézve tehát a' Titkos Tanács a' Királynénak azon kívánt jussát, hogy megkoronáztassék, tellyességgel meg nem esmerheti; s mint hogy ezen határozást már Király' ő Felsége is megesmerte, erre nézve megparancsolja a' Titkos Tanács, hogy ezen határozás hirdettessék ki s a' Királynénak adattassék tudtára. — Tudtára is adták Jul. 11-dikén reggel.”

Antommarchi által Május' 3-dikán orvosi tanácskozásra hivattattak vala, de nem találtak módot a' Patzienszel való beszélhetésre. Doktor Arnott, Bonaparte mellett volt, mikor lelkét kiadta. Kapitány Crohat, a' szolgálatot-tévő tiszt, valamint szintén Schorrt és Mitchel Orvosok is, azután mindjárt megnézték a' holt testet. Arnott Ur egész éjjel mellette maradt. Ma reggel 7 órákon, én, a' Vice Admiral Lambert, a' sziget' legfőbb vezére; Marquis Montchenu a' Francia Király' és az Austriai Császár' ő Felségek' Biztosa; Brigadéros Coffin, a' második vezér; Brocke és Greentre Urak, a' sziget' tanácsa' tagjai; Brown, Hendry, és Marryat, tengeri Kapitányok, egygyütt azon szobába mentünk, hol a' holt test feküdt. —

A' Szent Monai halotti történetekre nézve minden Londoni Ujság'levelek kihirdették a' sziget' Kormányozójának Hudson Lowének ezen levelét, mellyet ő Jul. 6-dikán irt a' Hóni és plántatartományok' Ministeréhez Lord Bathursthoz: —“

„Mylord! Kötelességemnek tartom Uraságotat arról tudósítani, hogy Bonaparte Napoleon e' hónap' 5-dikén estvéli 6 órákor 10 minútakor, olly betegség után, melly néki a' házból való kimenetelt Márczius' 17-dik napjától fogvást meg nem engedte, meghalt. Őtet, betegségének kezdetétől Márczius' 17-dikétől fogva ugyan ezen hónapnak 31-dikéig, csak a' maga tulajdon Orvosa, Professor Antommarchi gyógyította. Ezen idő-olta Arnott Ur a' 20-dik Regiment Orvosa is látogatta a' Professor Antommarchi Ur' társaságában. Doktor Schorrt az itt őrizeten lévő seregek' Orvosa, és Doktor Mitchel a' Királyi tengeri seregek' Stabális Seborvosa, kiknek, valamint szintén a' szigeten találtató minden Orvosoknak segedelme, Bonaparténak ajánltattak vala, Professor

„Minekutánna én a' holt testet, a' Bonaparte' holt testének, a' ki betakaratlan ábrázattal feküdt előttünk, megesmertem, kimentünk a' szobából. Azután, hogy a' holt testet ~~szobából~~ megengedtettem az ezen szobába való bemenetel a' Bonaparte' minden házi embereinek, minden tengeri és szározi tiszteknek, a' Napkeleti Indiai Kompánia' minden polgári tisztjeinek s a' sziget' lakosai közzül is külömbkülömb személyeknek. A' holt test ma délutánni 2 órákor, Schorrt, Mitchel, Arnott, Burton Orvos Uraknak s az Indiai Kompánia' szolgálatjában lévő Seborvos Mathew Livingstone Úrnak jelenlétekben megnyittatott. Professor Antommarchi, s Bertrand és Montholon Generális Urak is jelen voltak a' megnyitási munkán, s az Orvosok tisztí tudósítást adtak ki a' betegség' mivoltáról. Én a' holttestet a' legfőbb rangú Generálist illető tisztelet-tétellel temettetem-el, s a' többi. —“

„Hudson Lowe,
Generál-Lieutenant.

)(*

Itt következik még egy, néhány Londoni levelekben ezen tárgyról találtató tudósításnak rövid summázata, melyet azért nyomtattunk ide, hogy ebben is találjanak némely oly körülményeket, melyek az előbbiekben még nem fordultak elő: —“

„A Bonaparte nyavalyáját csak Május 2-dikán kezdték veszedelmesnek tartani; 3-dikban még rosszabbul mutatni magát a nyavalya; 4-dikben, frissítő szerekkel való élés után, egy kevésbé könnyebbedni láttatott; 5-dikben reggel már semmi remény nem volt megtartatásához. A telegraphus egész nap munkában volt. A betegség állapotjáról kiadatott tudósítás e volt: „Kezei és lábai meghidegültek; már csak a pulsus ver.“ A Patziens teste nagyon elfogyott. A tábori ágy mellyen feküdt, a volt, mellyet táborozásai alatt is magával hordozott. Erre volt terítve az a köpenyeg, melly a Marengói ütközetben is a hátán volt; a most erre volt fektetve. A kisdé szoba, melybe kinyitottatták, fekete posztóval bevonatott; a fejéhez Oltárt helyeztetek, melly mellett Bertrand és Montholon könyvező szemekkel állottak. Bertrandé kihallható zokogással sírt az oldalszobában; a test lábainál mély gyászba öltözve állott a Pap. Az egész háznép siránkozott. A holt testet 4 lovas gyászszekéren vitték ki. A szekér előtt mentek: a Pap, Bertrand Napoleon a Marschal' fija, Orvos Doktor Arnott's a Seb-orvos. Ezek után következett a halottas szekér, két felől 12—12 Grenadirosok, kik a koporsót a sirhoz leemelték; a hova szekérrel a meredek oldalon nem lehet lemenni. A gyászostakaró két szegleteit Bertrand és Montholon fogták. Utánuk következtek a Napoleon lovagló paripája, két inas által vezetettvén. Az után

jöttek Bertrandé a leányaival fedetlen kocsiban; mellyet két felől és hátul a Marschal Udvari cselédjei vettek körül. Itt következtek: a tengeri tisztok, a General-Stáb, Gen. Coffin, Marquis Montchenu, s mind ezek után a Vice-Admiralis's a Kormányozó. Végezetten a Hudson Lowe felesége és leányai legmélyebb gyászban, fedetlen kocsiban ülve s a Kormányozó cselédjei által körülvértetve. A szigeten lévő minden fegyveres sereg, mellyek eleintén a halmokon sorokat formáltak vala, a gyászos sereg után csapatonként következtek. A katonaság s ágyuk háromszori salveadásaira a kikötőhelyben lévő Vigo nevű Admirális hajó ágyujai feleltek ugyan annyi lövések által. Londwoodtól fogva a temető siring 1 1/2 mértföldnyi távolság lehet; az odavaló menetel alatt 4 muzsikai karok muzsikáltak szomorú halotti nótákat. A 14 láb mélységű sír fenekén, egy csupa faragott erős vas kapcsokkal összefoglaltatott kövekből kirakatott oldalú gödröcske készítettvén, a hármaskoporsó ebbe tétetett-be. A külső gála-koporsót, a melly Indiai fekete fa hasábockakkal volt kiczifrázva, hasonló fedél borította-be, a melly ezüst sroffokkal volt hozzá foglaltatva. A szívet egy ezüst és bor spritussal töltött, s a gyomrát is más ezüst skatulába helyeztetve, a koporsóba zárták-be. Az egész sír ki volt kövel rakva, s a kövek kemény vas rudakkal foglaltattak össze. Letétvén a koporsó, a sír száját egy egygyetlen nagy kövel zárták-be. —

„A Bonaparte' feje a testhez képest igen nagy volt. A csontjai gyengék s inas husai csak kevésbé voltak kiállók. Egész testén csak három sebhelyek látszottak. Egygyik bajonét-azúrás volt, mellyet a Touloni ostromkor kapott; a más kettők gollyobis által kapott surló vagy

ütések voltak; mellyeknek egygyikét Olaszországban, a' másikat Régensburgnál kapta.

O - Meara, a' ki régebben, mint Seborvos, Bonaparte mellett szolgált, 's azt erőssítette volt: „Hogy az ezen híres „nevezetes Fogoly' nyavalyája' fészke annak májában legyen, és hogy ezen rossznak a' Szent Ilonai Clima miatt szükségessé képpen még veszedelmesebbé keltesék lenni — nagyon haragszik most azon feljebb nevezett öt Seborvosokra, a' kik a' Bonaparte' holt testének felnyitásától készítetett írást aláírták, azért, hogy azt erőssítették — hogy a' máj egészen „egészes és a' gyomorbéli kinyilt-fene „csak egyedül volt a' betegségnek oka.“ Ezen O - Meara nevű Seborvos Ur „Tudatlan Tanulókknak“ nevezi az említett Orvosokat, azért, hogy azt hihetik, hogy a' megmagyaráztatott Fene, hat hetek alatt halálos betegséggé lehetne, 's még most is állhatatossággal erőssíti, hogy a' Bonaparte' nyavalyája nem a' gyomrában, hanem a' májában volt, úgy magyarázván a' dolgot, hogy ezen betegség azal a' tulajdonsággal bír, hogy a' vége felé közelítvén, egészen egészes tekintetet szokott felvenni 's t. Ezen Orvos' írásának egész czélzása az, hogy megmutassa, hogy a' Bonaparte' halálának az Anglus Ministerek az okozói, 1)ször azért, hogy a' Kormányozó által néki a' bosszankodásra mindenféle okokat szolgáltatottak — 2)ször azért, hogy O - Meara Urnak meg nem engedték, hogy Szent Ilona szigetére vissza útozzék 's Bonapartét gyogyítsa.

A' Ministeri Kurir mind ezekre eképpen szoll: „Az Angliai Országlószéknek ezen új rágalmaztatását olly gyávnak találták a' Times 's még az egyébb megkülömböztetett Ellenkező Irók is, hogy

az O - Meara Ur erről való bosszú írását még csak kihirdetni se' tartották méltónak. Tudva van az, hogy Antommarchi Urat Bonaparte maga kívánta volt Orvosává, 's e' néki minden nehézség nélkül megadott. Az is tudva van, hogy Bonaparte tellyes szabadsággal bírt a' szigeten való lovaglásra 's járkálásra, csak hogy szemmel tartották, hogy hol jár. Az az ellenvetése is O - Meara Urnak, hogy Antommarchi mint a' Bonaparte' Orvosa, nem írta nevét a' test' Felnyitásának Protokolluma alá a' több Orvosokkal együtt, erőtelen, és onnét magyaráztathatik meg, hogy Antommarchi Ur csak Orvos és nem Seborvos; ötöt csak az illeti, hogy a' nyavalya' historiáját megírja, és az tellyesség-nem, hogy a' holt testet megnyissa. De továbbá, minthogy a' megnyitás' munkáját ezen Anglus sziget' öt megkülömböztetebb Seborvosai tették meg, azt nékiek szükségessé képpen az Anglus Kormányozóhoz is kellett küldeniek. Antommarchi Ur pedig, a' ki nem Anglus alattvaló, nem is köteleztetett ezen Protokollumnak aláírására. Ő, mint más idegenek, mint Bertrand, mint Montholon Urak, csak mint tanú, úgy volt jelen a' felnyitás' munkáján.

A' Király' Biztosságot rendelvén a' Parlamentumhoz, annak két házait Julius' 10-dikén összehivattatta, 's annak ülésit bezáratta, 's a' dolgok' jelenlévő állapotjáról egy rövid előadást is intéztetett az Ország' képviselőihez. — A' Parlamentumi üléseknek berekesztetése előtt, előbb arról panaszolkodott az alsó házban annak Tavystok nevű tagja, hogy ezen koronázásra illy sok fegyveres serget gyűjtenek a' Ministerek Londonba; az után azt tudakozta ezektől: hogy már most minek-

„tánna a nagy Hadi-vezér, Angliának szüntelen való ellenkező társa, a' világból kimult 's a' Francziák' mostani Királya pedig Anglia eránt illy barátságos indúlattal viseltetik, 's a' midőn az Ország' belső részein minden felé legesendesebb indúlat uralkodik — nem szándékoznak a' nép' terheit az által kissebbíteni, hogy a' 250,000 emberekből álló fegyveres erőt valamivel kevesítsék. Minister Lóndonderry úgy felelt: hogy a' katonaságot Lóndonban most nem valami előrevaló vigyázásból, hanem csak a' koronázáshoz kívánató fényességre nézve szaporítják: a' mi pedig a' fegyveres seregek kevesítettését illeti, ez most, a' mostani békeséges állapotra való tekintetből különben is systemája az Országlószéknek, a' nélkül mindazáltal, hogy még most előre meg lehetne mondani, hogy mikor és mennyivel fognak a' seregek kevesítettetni.

Vévén a' Királyné a' Titkos Tanácsnak azon határozását, hogy a' meghatónáztatásban nem részesülhet, ekképpen írta még az nap' a' Belső Ministerhez: — „Mylord! Látván, hogy a' Titkos Tanács Biztossága töllem azon just, mellyet megtartani kívántam, 's a' mellyel még eddig minden Királyi Feleségek (a' Fejedelemnek akaratjától függő minden kifogás nélkül) éltek, meghatározott módon megta-

gadta: szükségesnek tartom Országodat a' felől tudositani, hogy célzásom az: hogy a' koronázási cerimonián, a' melly Julius 19-dikére határozottatott, így is jelen legyenek, melyre nézve azt kívánom, hogy számomra illendő ülő hely rendeltessek.

„Carolina, R.

„Ujabb Tudósítások.

Spanyol Ország. — Madridban a' Polgári Kormányozó, egy olly Proklamációk' depositoriumára találván a' Santiago uczában, a' mellyeket a' Királyság' barátjai a' Revolúziós intézetek ellen a' nép közt elterjeszteni iparkodnak, 's olly gyanú támodván, hogy ezen Proklamációknak készítettésekben a' Kir. Kincstartó is részes volna, ötet ezen csupa gyanuért tüstént elfogatta. — Az Universal nevű Ujság hathatós bankodást nyilatkoztat azért, hogy a' Cortesek' ülésének bezárattatásakor az Elölülő azon beszédéhez, mellyel a' Király' beszédjére választott, a' Külső Udvaroknak ott jelenlévő Követeikre nézve is nem ragasztott néhány szavakat, példának okáért így szolhatott volna hozzájuk: „Európai Monarchák' Követei! Mikor fognak a' ti Monarchaitok azon kibeszélhetetlen gyönyörűséggel élni, hogy Státusaikban azt szemlélhessék, a' mit VII-dik Ferdinándus itt most maga előtt szemlél.“

H i r d e t é s.

A' Királyi Udvari Magyar Kamara által az Ó-Aradon lévő Ser- és Pálinka-főző Ház; minden féle gabonából való Ser és Palinka árulási kiszorító jussal az Uradalomnak egész kerületében, továbbá Aradon a' Bor-árulási Regale, valamint szintén a' várbán is a' korsmálási és husvágási 's árulási jusok, így szintén a' Koscher-borárulás is ugyancsak Aradon, Augustus 7-dikén 1821-ben Ó-Aradon, hat egymás után következő esztendőkre kótyavetye által, újabban árendába adattatnak.

Az árendálni kívánók tehát Ó-Aradon az említett napon jelennyenek meg: a' kótyavetye' feltételeit pedig megnézhetik, valamint Budán a' Camara Számtartói Cancellariájában, úgy Ó-Aradon a' Camara' Préfektusi Hivatalánál, avagy minden esetben Bécsben a' Cs. K. Közönséges Udvari Camara' Expedíturájában is.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

rencsétlen esetet a' szomszéd városok, és helységek, a' mellyek közül H. M. Váshely, és Szentes városok különös példáját mutatták felebaráti szereteteknek, és könyörületessegeknek; midőn minden nap küldözik kocsikkal, szekerekkel az elpusztult Mahóiak számára a' kenyeret, búzát, lisztet, szalonát fűzeléket, pénzt, 's egyebet. Különösen Váshelyen a' nemzeti Magyar Játszó Társaság is megmutatta a' szerencsétlenek felségítésére való készségét, midőn e' folyó hónap 11-dik napján a' megkárosodott Makói lakosok hasznára egy érzékeny játékot adott Kassay Sámuel igazgatása alatt, ezen nevezet alatt: „Az Ártatlanság Paradicsoma, vagy Gróf La Peyrouse“ melly Játékon számos nézők jelenvén, a' vízbe borúltaknak felségítésére nem kevés summa pénz gyűlt össze. Imé itt vannak a' követésre méltó dicséretes példák!!

Léváról Julius 8-dikán 1821. — E' folyó hónap 5-dike volt városunkra nézve az az örvendetes nap, mellyre határozva vala Méltóságos és Fő Tisztelendő Benyovszki, és Urbanovi Benyovszky János Urnak, Felszentelt Lístriai Püspök, és Primás ő Hercegségének az Egyháziakban Segéd Püspöke, az Esztergomi Fő Káptalan Lectora, és Kanonokjának városunkban való bójövele, hogy a' következő két napokon az ifjabb Katholikus Keresztényeket a' Bérnálás Szentségében, a' mi nyolcz esztendőtol fogva nálunk nem történt, részesítené. — Ezen mindenektől szeretett, 's tiszteltetett Uri Vendégnek díszes elfogadására előre minden rendelések megtétettek a' helybéli Plébánus Urtól Nagy Tisztelétű Szekfü Ferenczöl, a' ki is a' bójövetel napján ő Méltóságának tiszteletére, és meghívására Lekér-

re, a' hol 4-en és 5-en vitetett végbe a' Bérnálás Szentsége, kirándula. Ő Méltóságának városunkhoz való közelítését a' Várhegyen lévő mozsarak dörgése, és harangok szállása jelenté meg a' várakozással tellyes híveknek, a' kiknek nagy öröme végre az óhajtott Vendég a' Méltóságos helybéli Uraság Herczeg Eszterházy két Huszárjától, és számos városi lovas Polgároktól vezetettvén, 's több Egyházi személyektől kocsin kísértetvén délutáni hat óra tájban városunkba szerencsésen elére, a' hol is a' Templom előtt két sorba állított Nemzeti Oskola, és Gymnasium-beli tanuló Ifjúságtól, nemkülömben egyéb össze sereglett hívektől számtalan éljen kiáltások által fogadtatván, először is a' Templomba méne, a' hol a' helybéli Plébánus Urtól számos Papság társaságában üdvözöltetvén, ájtatos könyörgések után a' jelenlévökre Püspöki áldást ada; azután pedig a' trombiták harsogása, 's egyéb muzsikai eszközök zengése, mozsarak durrogása, és vég nélkül való éljen kiáltások között a' Plébániára kísértetett, a' hol a' Tiszt. Papság, helyben lakozó Nemes Uraságok, Mélt. Uraság Tisztjei, és a' Városi Tanács illendő módon köszöntöttek. — 6-dikban, és 7-ikben különös Egyházi szertartással, buzgósággal, kegyességgel, és fáradhatatlansággal két ezernél többre ada fel a' Bérnálás Szentségét; — azonkívül a' Helybéli Uraságokat, és a' Kegyes Oskolák Collegiumát, 's Oskoláit méltóztatott meglátogatni, mindenütt a' véle született kegyességének, nyájasságának, 's Nemes jószívűségének nyilvános jeleit mutatván. — Tegnap délután hasonló pompával, a' mint bójövelekor a' szeretett Püspök Ur, sok áldások követvén őtet, Veréblyre elútaza, mindenütt a' népnek öszveseregése, és éljen kiáltásai által üdvözöltetvén, 's kísértetvén.